

REFERAT

Fra Kodas ordinære generalforsamling mandag den 27. april 2017 i Den Sorte Diamant, København

På vegne af Kodas bestyrelse bød formanden Niels Mosumgaard (DPA) velkommen til generalforsamlingen.

1. Valg af dirigent

Advokat Erik Nyborg blev foreslået som dirigent, og da der ikke var andre forslag, blev Erik Nyborg valgt. Dirigenten takkede for valget og konstaterede, at generalforsamlingen i henhold til Kodas vedtægter var lovligt indkaldt og varslet. Fra forsamlingen blev det foreslået, at punkterne 11. og 13. med valg af medlemmer og suppleanter til Kodas bestyrelse samt valg af kritiske revisorer og suppleanter blev rykket frem til efter pkt. 4 på dagsordenen, hvilket dirigenten med generalforsamlingens tilslutning herefter besluttede at gøre.

2. Beretning om årets virksomhed v. formand Niels Mosumgaard

Vi står i en helt ny situation. Koda har fået nye vedtægter og dermed direkte indflydelse på sammensætningen i Kodas bestyrelse. Der er også en række indstillinger fra bestyrelsen om fordeling af de kulturelle midler, investeringspolitik og fordeling af vederlag. Meget af dette er principielle beslutninger, for hvis vi skal have et kollektivt forvaltningsselskab i Danmark, som kan lave aftaler på hele verdens repertoires vegne, skal udenlandske rettighedshavere selvfølgelig have tillid til, at Koda også er deres forretning. Ikke mindst derfor giver det mening at have en transparensrapport, som alle kollektive forvaltningsselskaber nu skal levere. Med mange opstillede kandidater til Kodas bestyrelse, kan vi se frem til en længere afstemning, men det viser også, at Koda faktisk er sin egen medlemsforening. Samspillet mellem Koda og de fire rettighedsforeninger i Koda bliver tydeligere, og det tegner et første omrids af, at Koda som forretning og forening kan blive en rigtig stærk spiller.

Som beretning for året der er gået, henviste formanden til transparensrapporten og årsberetningen, men fremhævede et par highlights. Forretningen går stadig rigtig, rigtig godt. Vi har en udfordring med Copydan og nogle delingsforhold, men håber, at det snart falder på plads. Der er stadig flere, der trækker deres repertoire ud til direkte licensering på det digitale område, men det var forventet. Polaris-samarbejdet med Norge og Finland er styrket og integrationen på ICE har også vist sig at være en god investering. Endelig har vi alle arbejdet hårdt på at gøre politikerne opmærksomme på transfer of value-udfordringen i forbindelse med den copyright reform, som er undervejs i EU. De danske politikere lytter og vi håber de bringer budskabet videre i Bruxelles. Tak til direktøren og administrationen for et virkelig stærkt og loyalt arbejde på vores vegne. Det er forandringernes tid, men hele organisationen arbejder hårdt og stædigt på, at få alle ender til at mødes. Tak til bestyrelsen for viljen til at se forandringerne i øjnene og skabe de bedste rammer for fremtiden, og for at give slip på det der tynger, og holde fast i de grundlæggende værdier i Koda og det kollektive.

Dette er en "first timer" generalforsamling, med alt hvad det indebærer af nye rutiner, der skal på plads. En stor tak til alle de medarbejdere i Koda, der har bidraget til transparensrapport og logistik. På bestyrelsens vegne lød en stor tak til Tine Birger Christensen for de mange, mange års arbejde for Koda. Også tak til Morten Alfred Høirup, som kun har siddet et enkelt år, men som har bidraget til, at de sidste ting har kunnet finde en god form op til de nye vedtægter.

Med henblik på at komme så effektivt og hurtigt igennem dagsordenen som muligt, foreslog Erik Nyborg at fortsætte med gennemgang af årsregnskab og derefter gennemsigthedsrapport, for så at tage debat, spørgsmål og stillingtagen til de tre emner under ét til sidst, da de hænger meget tæt sammen. Generalforsamlingen accepterede fremgangsmåden.

3. Fremlæggelse af årsregnskab til godkendelse v. direktør Anders Lassen

Anders Lassen startede med at orientere om Kodas strategiske situation – hvor står vi i dag som forening og som virksomhed? Vi samarbejder med en lang række søsterselskaber og tilsammen udgør vi et distribueret net af selskaber, der har fungeret rigtigt godt i næsten 100 år. Men systemet er under pres. Siden 2005 har der været en ny spiller på banen, de såkaldte direkte rettighedshavere (*direct licensors*), som vælger at gå helt udenom systemet og licensere direkte til kunderne. Fra 2005 blev det muligt på online-området og med den nye lovgivning er det nu muligt på alle områder.

64% af alle Kodas indtægter kommer fra udenlandske rettighedshavere og dermed kun 36% fra de danske. Det betyder, at udlandet betaler 64% af alle Kodas omkostninger og af de kulturelle midler, som er vigtige for os. Så vil man beholde de kulturelle midler, skal man også beholde de udenlandske rettigheder. I 2005 kom en rekommandation fra EU, der gjorde det muligt for de store forlag at trække deres rettigheder og licensere udenom Koda. I 2014 kom CRM-direktivet, der gør det muligt for alle rettighedshavere at trække deres rettigheder, skifte til et andet selskab, eller licensere selv. Derfor er vi nu i fuld konkurrence om alle rettigheder; først og fremmest med de multinationale selskaber, hvis rettigheder vi ikke længere har på det internationale onlineområde. Det nye er, at en række søsterselskaber i Europa og Canada, også har trukket deres rettigheder, og tilsammen udgør deres repertoire næsten 60% af alt repertoire. Vi er derfor nede på omkring 40% af alt repertoire, som vi licenserer på online-området. Der er også et multinationalt privat selskab på banen, nemlig AMRA, som slår sig op på, at de ikke har en uigennemskuelig og kompleks fordelingsplan, som gør at nogle får flere penge end andre. De går helt tydeligt efter de store rettighedshavere; dem som det koster penge at administrere er i høj grad de mindre rettighedshavere, og derfor giver det god mening for et privat og kommercielt rettighedsselskab at gå efter de store. Det sker ikke kun på online, men er også begyndt på live-området, hvor man kontakter dem der holder store koncerter og foreslår at licensere udenom Koda og direkte hos dem. De tilbyder lave administrationsomkostninger på 5-6% og har ikke fradrag til kulturelle midler. Endnu en stor konkurrence kan ses ved at det tredje amerikanske forvaltningsselskab, SESAC er blevet solgt til verdens største kapitalfond Blackstone for 1 mia. dollars. Det gør Blackstone kun, hvis de mener at kunne få de penge hjem igen.

Da vi lever i en meget omskiftelig verden, har vi besluttet at indkalde til en række medlemsmøder i efteråret, hvor vi kommer til at diskutere disse ting, så alle kan få en fornemmelse, hvad der sker, for det kommer fremover til at betyde rigtigt meget.

Årets resultat

Omsætningen er gået ned. Faktisk har vi haft en pæn omsætningsvækst gennem de sidste fem år, men sidste år havde vi en lille negativ vækstrate. På indtægtsområdet er marked og udland gået frem, mens det område der hedder Broadcast, Online og Key Account er gået tilbage. Online er nogenlunde det samme som tidligere, mens primær udsendelse og radio/tv og retransmission er gået tilbage. Det skyldes, at de penge der kommer ind via Copydan (blandt andet for en række nye digitale tjenester) kan vi ikke få fordelt, da vi er uenige om fordelingen. Vi har kæmpet i næsten to år for at få så meget som muligt. Der ligger 750 mio. kr. (penge fra 2014-16) som ikke er kommet videre til de forskellige

rettighedsorganisationer. Hvis de penge var kommet, havde vi set en pæn vækst. På markedsområdet er alt gået frem og vi rundede sidste år 200 mio. på hele området. De likvide midler vi har, investerer vi og det gav sidste år et afkast på lige over 20 mio. kr., som er rigtigt fint i et nul-rentemiljø.

Omkostningerne er vokset relativt meget, hvilket skyldes flere forskellige ting: vi er gået over til en international værksdatabase "ICE" som vi betaler for at bruge. I 2015 kun for tre måneder, men i 2016 for 12 måneder, hvorfor den udgift er øget betydeligt. Alternativet havde været, at vi skulle udvikle vores egen værksdatabase, som ville koste langt mere, end det vi nu betaler til ICE. Vi er også nødt til at foretage investeringer i IT for at være med i en international verden; ICE er en international værksdatabase, som andre selskaber bruger og dét at vi alle kommer over på den samme værksdatabase, er fremtiden. Vi har lavet mindre arbejde for Polaris, og er derfor gået 3,5 mio. kr. ned i indtægt der. Vi betaler til NMP for at processere alt online, og når vi får flere penge ind i streaming-tjenester, betaler vi også mere til NMP. Vi ser frem mod en langt mindre procentuel stigning for 2017.

Hvad bruger vi penge på?

Vi bruger mest på "øvrige omkostninger". Administrationsprocenten har sneget sig op på lidt over 11, hvilket stadig er lidt i international sammenhæng. Havde vi fået penge fra Copydan, havde administrationsprocenten været væsentlig lavere. På bundlinjen har vi klaret os bedre end sidste år. Vi har udbetalt flere penge til jer end tidligere, hvilket skyldes det gode resultat på renterne. Udbetaling til danske rettighedshavere sidste år var på 238 mio. kr., hvilket er mere end nogensinde før. Over de sidste 10 år har der været en vækst på gennemsnitligt 3,8% hvert år i udbetalingen til danske rettighedshavere.

4. Fremlæggelse af den årlige gennemsigthedsrapport til godkendelse

Rapporten er på 50 sider og det vil føre for vidt at gennemgå den i alle detaljer, hvorfor Anders Lassen nøjedes med at give en kort læsevejledning. Udover formandens og direktørens beretninger består den af en "PiPu"-oversigt, som er penge ind – penge ud; altså hvad sker der med de penge, som kommer ind på forskellige områder, hvad er der af fradrag, og hvad kommer der ud. Det vil være det mest interessante at sætte sig ind i. For hvert område kan man se, hvordan pengene kommer ind, herefter vises fradrag til administration og fradrag til kulturelle midler og bidrag til de to puljer; subventionerede koncerter og uropførelser. Hertil lægges rentepenge, og hvad kommer der så ud på de forskellige områder. Det hele vises også i procenter, da der på de forskellige områder er individuelle administrationsprocenter.

Debat og spørgsmål

Arne Würglér spurgte om man kan sige noget om forholdet mellem danske og udenlandske udbetalinger på streamingområdet? Anders Lassen oplyste, at det ikke er et svar vi har på rede hånd, så det må vi dykke ned i. Vi kan se, at udbetalingerne fordeler sig på det, der bliver spillet; så bliver der spillet mere dansk end udenlandsk musik på streamingtjenesterne? Det gør der ikke, men der bliver spillet temmelig meget dansk på Spotify i Danmark, faktisk mere end man kunne forvente og mere end sammenlignet med andre lande.

Trinelise Væring henviste til s. 11 i gennemsigthedsrapporten, hvor man kan se, at hverken de subventionerede koncerter eller uropførelsespuljen er kulturelle midler; altså sker der en form for kulturpolitisk omfordeling. Det må betyde, at det er muligt at diskutere tilvejebringelse af nogle puljer for at imødekomme visse miljøers blodtab. Mange medlemmer har forsøgt at komme i dialog med jer om de genrer det handler om, nemlig den klassiske scene, jazzmusikken, dansk pop og hele indie-miljøet, der nu er ekspederet ud på DRs digitale kanaler. Mange medlemmer tror, at det DRs skyld, at de får så

lidt fra de digitale kanaler, men DR betaler en klumpsum til Koda, og så er det et filter af fordelingsplaner, som fordeler pengene. Når der bliver spurgt ind til, om der måske skulle være en anden fordeling mellem de luftbårne og de digitale kanaler, bliver vi mødt med, at det kan vi ikke tale om af hensyn til gennemsigtigheden og fordi pengene skal gå direkte fra det område de bliver spillet på, til dem der har lavet numrene. Men man har alligevel lavet nogle undtagelser, som man godt tør skrive i gennemsigtighedsrapporten.

Niels Mosumgaard svarede, at når vi tydeligt viser, at vi har en uropførelsespulje og en subventioneret pulje, er det fordi vi åbent fortæller, at det er dét vi har. Derudover har vi objektive kriterier for fordeling af vederlagene. Forestillingen om, at vi så kunne lave en omfordelingsplan, harmonerer ikke med det konkurrencemiljø vi er. Vi har flere gange diskuteret, hvad vi skal gøre med klumpsummen fra DR, som er et resultat af en forhandling, men udenlandske rettighedshavere har stadig et legitimt krav på at forstå Kodas fordeling af pengene. Susi Hyldgaard gjorde opmærksom på, at de to puljer til uropførelse og subventionering også kan søges af udlændinge, som får opført koncerter i Danmark. Det er altså ikke primært beregnet til danske, men til alle rettighedshavere, der arbejder i dansk territorium. Og det gør en stor forskel, når man over for udlandet skal argumentere for disse fradrag.

Steen Svanholm spurgte til, hvordan det er lykkedes Koda at klare sig så godt, på trods af at så mange online-rettigheder er trukket ud. Og når man kigger frem, frygter I så at der trækkes flere rettigheder ud, og i hvor stort omfang? Anders Lassen svarede, at den digitale udvikling betyder rigtig mange flere indtægter, så selvom meget af det bliver trukket ud på de multinationale streamingtjenester, som Apple og Spotify, er der en stor vækst - også på kabelbårne digitale tjenester - og på tjenester som Netflix og andre AV-streamingtjenester. Derudover havde vi identificeret, at vores markedsområde (restauranter, hoteller, caféer, m.m.) ikke voksede nok. Fra 2007 - 2012 voksede det sammenlagt kun 2%. Siden 2012 er det vokset med 20%, som et resultat af, at vi har lavet en massiv indsats på det område. Med hensyn til udsigterne for fremtiden og hvornår det stopper? Lige nu er der hovedsageligt carve-out på det digitale område. Dét som er dyrt at administrere, er baggrundsområdet og koncerter. Men vi ser, at fx radio og tv i de næste år vil miste seer- og lyttertal, der flyttes over til streaming. Brugen af flow-tv vil gå ned og når radio og tv bliver digitale, øger det voldsomt muligheden for, at der også dér bliver carve-out. Det samme gælder på kabelområdet og hele Copydan-området, hvor vi har indtægter for op imod 200 mio. kr. Så frygten er der stadig.

Bente Kure gjorde opmærksom på, at hun hidtil havde forstået så ufattelig lidt af dét der var blevet sagt og opfordrede derfor til at man formulerede sig mere pædagogisk. Niels Mosumgaard forklarede, at carve-out betyder, at man trækker hele eller dele af sit repertoire ud af de kollektive forvaltnings-selskaber og klarer de globale aftaler alene.

Bente Frithioff Nørgård spurgte om man ikke juridisk har en mulighed for at sige til de store forlag, at man enten er inde eller ude? Niels Mosumgaard oplyste, at det faktisk er direktivet fra EU, der gør det muligt at trække kategorier af rettigheder ud. Det vil være rigtig alvorligt i et lille marked som vores, hvis man tvinger hele repertoarer ud af forvaltningen. Det bedste af flere onder er, at man nøjes med at trække kategorier ud. Anders Lassen supplerede med at påpege, at det er et super centralt spørgsmål, da det jo er kollektivet der gør det både stærkt og billigt. Lovgivningsmæssigt kan vi ikke sige, at det er alt eller intet, men det vi kan gøre - og også overvejer - er at sige, at hvis du har alle dine rettigheder her, så får du én administrationsprocent hos os, men begynder du at trække nogle af dem ud bliver det dyrere.

På spørgsmål fra Martin Stauning om hvad man gør for at bevare rettighedshavere og måske oven i købet tiltrække nye i den her konkurrenceprægede situation, svarede Anders Lassen, at det gør vi ved at tænke ret kommercielt. Vi finder ud af, hvem vi ikke vil miste og prøver at opbygge nogle gode relationer til dem, så de får en dybere forståelse af, hvad Koda er. Det gør vi med så mange af dem, der ligger oppe i toppen som muligt, fordi de betyder mere for fællesskabet. Desuden gør vi et stort stykke arbejde overfor forlag internationalt, blandet andet ved at deltage på Midem, for at overbevise dem om at holde repertoire hos os og det er faktisk lykkedes os at tiltrække en række store forlag som fx Discovery. Derudover har forlag som Upright og Apollo, som er meget store på produktionsmusik, valgt at have Koda for hele Norden på flere områder. Frans Bak påpegede, at andre rettighedsorganisationer, fx Sacem i Frankrig, yder økonomisk støtte til komponisterne, så man kan gøre meget mere, hvis man vil takkes de store komponister.

Susi Hyldgaard havde forståelse for lysten til at gå ind og etablere flere puljer og lave omfordeling til gavn for nogle af de komponister, som lider i det digitale univers. Men en af årsagerne til at vi ikke gør det, er fordi det er så vigtigt, at vi så tydeligt som muligt viser, at de penge som hører til de enkelte strømme, glider ud til de rettighedshavere, som skal have dem. Det er en vigtig del af argumentationen, for det er så vigtigt at holde på de store rettighedshavere, så vi ikke får trukket flere rettigheder ud.

Årsberetning og regnskab blev herefter godkendt, og det samme blev Gennemsigtighedsrapporten efterfølgende.

Som tidligere aftalt gik man herefter over til pkt. 11 og efterfølgende pkt. 13.

11. Valg af medlemmer og suppleanter til Kodas bestyrelse og

Erik Nyborg orienterede om proceduren for afstemningen. Der skal besættes tre bestyrelsespladser og tre suppleantpladser. Der stemmes separat for forlæggere og autorer.

Til forlæggerbestyrelsespladserne skal vælges to bestyrelsesmedlemmer og en suppleant blandt fire kandidater. De to kandidater der får flest stemmer bliver bestyrelsesmedlemmer, og den der får tredje flest stemmer bliver suppleant.

For autorerne er situationen lidt anderledes, da der er hele 16 kandidater. En dirigent skal overveje, hvilken afstemningsmetode, der er den rigtige. Når der kun er tre bestyrelsespladser, er der en stor risiko for det man kalder stemmespild. Det vil sige en meget ligelig fordeling af stemmerne, så kandidater kan blive valgt ind med et meget lavt stemmetal, hvilket ikke nødvendigvis er udtryk for forsamlingens vilje. I stedet kan man lave en afstemning i to runder, og det er den metode vi vil bruge i dag. Hvis en kandidat får mere end 50% af stemmerne i første runde, så er vedkommende valgt, og de øvrige går videre til anden runde. Hvis ingen opnår 50% eller derover i første runde, går de seks kandidater med flest stemmer videre til runde to.

Alle kandidater er blevet bedt om at afgive en habilitetserklæring for at generalforsamlingen kan se, hvilke habilitetskonflikter og økonomisk mellemværende, der måtte være mellem kandidaten og forsamlingen. Det var dirigentens opfattelse, at disse erklæringer skal afleveres inden man bliver valgt, da de ikke er til megen nytte, hvis de afgives efter man er blevet valgt. Næsten alle, bortset fra Frans Bak, havde valgt at afgive habilitetserklæring til forevisning inden valghandlingen. Erklæringer for de fire siddende formænd blev præsenteret først.

Herefter var der præsentation af alle 20 kandidater, 4 forlæggere og 16 autorer.

Efter denne præsentation, foreslog Erik Nyborg at man gik over til præsentation af de kritiske revisorer for så vidt angår autorerne, da det så ville være muligt at foretage alle afstemninger på én gang, hvilket generalforsamlingen tilsluttede sig. Kandidaterne til de kritiske revisorer blev præsenteret på skærmen. Hos forlæggerne er der tale om fredsvalg, da der kun var to kandidater, som var enige om, at Finn Olafsson skal være kritisk revisor, mens Jesper Reginal er suppleant. Som autorkandidater opstillede Jens Rud, Thomas Engell, Leif Ernstsens og Morten Olsen. Kandidaterne er ikke på forhånd blevet opfordret til at præsentere sig selv, men fik her muligheden, hvis de ønskede det. Leif Ernstsens gav en kort præsentation af sig selv.

Erik Nyborg gav en kort gennemgang af procedurerne for de tre afstemninger, hvorefter man gik over til valghandlingen.

Resultatet af de tre afstemninger

Valg af forlæggerrepræsentanter

Peter Littauer og Søren Winding er valgt som bestyrelsesmedlemmer og Loui Törnqvist som suppleant.

Valg af autorrepræsentanter – første runde

De seks med flest stemmer, og som går videre til anden runde, er: Niels Rønsholdt, Niels Marthinsen, Frans Bak, Jørgen Thorup, Arne Würgler og Trinelise Væring.

13. Valg af kritiske revisorer

Leif Ernstsens og Morten Olsen er valgt som kritiske revisorer og Jens Rud er suppleant.

Herefter foretog man anden valgrunde, og mens stemmerne herfra blev talt op, gik man videre til næste punkt i dagsordenen.

5. Beslutning om den generelle politik for fradrag i rettighedsindtægter (herunder kulturelle midler) på grundlag af bestyrelsens indstilling.

For alle punkterne 5-9 ligger der en indstilling fra bestyrelsen om, hvad den generelle politik skal være på det enkelte område. Der er ikke kommet ændringsforslag til nogen af dem, og det vil sige, at man ikke kan stille ændringsforslag til dem på nuværende tidspunkt.

Bent Sørensen redegjorde kort for [indstillingen](#), som herefter kom til afstemning og blev godkendt.

6. Beslutning om den generelle investeringspolitik for rettighedsindtægter og eventuelle indtægter fra investering af rettighedsindtægter, på grundlag af bestyrelsens indstilling

Ole Dreyer redegjorde kort for [indstillingen](#).

Jakob Anderskov henstillede til, at den kommende bestyrelse overvejer at stille endnu skarpere etiske krav end et FN-charter. Troels Abrahamsen spurgte om der er en risiko forbundet med at investere pengene, fremfor at have dem stående på en bankkonto – er der en højere risiko, hvis der fx sker et stort krak? Ole Dreyer svarede, at den største risiko er at have dem i en bank, fordi der her kun er en

erstatning på 750.000 kr. Vi er meget forsigtige i vores investeringer, men de er ikke forsikret på nogen måde.

Indstillingen kom herefter til afstemning og blev vedtaget.

7. Beslutning om den generelle politik for fordeling af skyldige beløb, der ikke kan fordeles, på grundlag af bestyrelsens indstilling

Susi Hyldgaard redegjorde kort for [indstillingen](#): Under pkt. 5 er der to undtagelser, nemlig uropførelsespuljen og den subventionerede pulje, hvor vi har valgt at gøre det anderledes på grund af kulturpolitiske forhold. Subventioneringspuljen handler om musik, som på den ene eller anden måde har nogle særlige produktionsvilkår, eller på den ene eller anden måde kræver en anden type arbejdsindsats. Der findes mange typer musik, som er omfattet af den subventioneringstrang, og derfor har vi som noget nyt nedsat et udvalg, som vurderer ansøgningerne. Det har vi kun haft i et år og har derfor ikke kunnet evaluere på det endnu, men det er vigtigt også her at oplyse, at det er noget I kan ansøge om. Der er godt 10 mio. kr. i alt i Ur- og sub-puljen.

Kaj Bergstrøm spurgte til brugen af ordet analogisk i formuleringen i pkt. 6 ”*Alternativt vil disse situationer kunne anvendes et analogisk rapporteringsgrundlag*” Anders Lassen forklarede, at der retteligt bør stå analog. Analog fordeling er fordeling på basis af indtjeningen på andre tilsvarende eller lignende områder. Man har altså ikke et ægte rapporteringsgrundlag, men finder en analogi. Trinelise Væring undrede sig over, at man kan få lov til at bruge et ord som område, uden at definere det. I forhold til EU lovgivning er det utroligt rundt formuleret. Når I vælger at bruge så rundt et ord uden at definere det, så levner det nogle muligheder for at lave lidt kulturpolitik. Hvis der var noget kontrol fra EU, vil det undre mig, hvis de ville acceptere der står områder. Det er godt, at den subventionerede pulje er åbnet op for musikformer med andre produktionsvilkår, men det der står her, er faktisk slet ikke så appetitligt og åbent, som Susi Hyldgaards formulering. Kan man finde den formulering på hjemmesiden, og er det bare en gammel formulering, når der står ”musik som i kompositionsmæssig forstand rækker ud over det mest enkle, fx den komplekse partiturmusik”. I den står ret tydeligt mellem linjerne, at puljen er oprettet for at imødegå nogle af de voldsomme forandringer, der har været for den klassiske musik, da der henvises til kompleksitet på papiret. Susi Hyldgaard svarede, at det er et forsøg på at finde ud af, hvordan man i udvalget kan finde ud af, hvor meget vi kan rumme i relation til kompleksitet. Ønsket har været at kunne imødekomme en bredere gruppe komponister i det her felt.

Maj-Britt Kramer oplyste, at hun sidder i det udvalg, der behandler ansøgningerne til den subventionerede pulje. Vi er meget åbne for mangfoldighed og forskellige udtryksformer og er ret nysgerrige over for det der kommer til os. Maj-Britt Kramer opfordrede til, at man dels kigger på formuleringen på hjemmesiden, og dels gør den nemmere at finde på hjemmesiden.

Jakob Anderskov spurgte til objektivitet og fordeling, og det med forskellige koncertsteder, som har forskellige satser. Kan man sige, at der ligger en objektivitet bag, hvad hvert af de her spillesteder genererer i vederlag, når der er koncerter på forskellige steder – ligger der en tilsvarende objektivitet i det? Susi Hyldgaard svarede, at det gør der i det princip, der handler om, hvor meget koncertstedet indbetaler for at have koncerten – det er et væsentligt parameter i det her. Hvis koncertstedet indbetaler 50 kr. og man giver en Koda-check på 5.000 kr., er der en difference imellem de penge der kommer ind, og de penge der kommer ud; det er vi udfordret af, for det er ikke særligt gennemsigtigt.

Lasse Helner savnede en afklaring på den digitale betaling af DAB-kanalerne. Vi har ikke fået oplyst, hvad der er sket og lyttertallene er steget meget på nogle af de kanaler. Niels Mosumgaard oplyste, at lyttertallet på DAB er steget, hvilket betyder at afregningerne for DAB også vil stige. Peter Littauer supplerede med at oplyse, at siden vi fik kritik omkring det her, har vi faktisk lavet en stor ændring, som betød, at for alle de penge der går til radio, tager vi først 30% til side og deler dem mellem de spillede radio-minutter, og på den måde har DAB fået en hel del mere. Så vi har handlet på det punkt og har, efter bestyrelsens vurdering, fået en fair fordeling af radiopengene.

Erik Nyborg understregede, det som Generalforsamlingen skal tage stilling til, er den **generelle** politik for fordeling. Det er ikke det samme som, at den indstilling der foreligger er ideel, men det er en generel fordeling, og den mere detaljerede fordeling er noget bestyrelsen tager stilling til.

Lasse Helner understregede, at han absolut ikke var tilfreds og opfordrede bestyrelsen til at gøre noget ved det. Det er meget uigennemsigtigt og ukonkret. Man ved nøjagtigt hvad man får for en afspilning på P4. Ifølge Arne Würbler bygger det på, hvor mange lyttere der er. Hvordan er det med sammenligningen med landsdækkende FM-radio, fx om aftenen, hvor vi har P2 med klassisk musik - hvor mange lyttere er der dér set i forhold til DAB og hvordan er priserne. Det er betænkeligt, at betalingen for DAB er så ringe, som den er i forhold til landsdækkende. Jens Juel (afregningschef i Koda) svarede, at han ikke har de eksakte tal for DAB-diskussionen, men i starten var minutværdien på 4 kr. og alle DAB-stationer fik ens værdi. Året efter var den 7 kr., hvorefter systemet blev lavet om, så man skelnede mellem de individuelle DAB-stationer, både mellem potentielle og faktiske lyttere. Nu har vi nogle helt andre beløb, fx for P5, hvor værdien nu ligger på omkring 20 kr. Nu er der et individuelt DAB-beløb, som ikke længere er et uniformt lille beløb. Det gælder også for P1 og P2 på FM, hvor der alene tages hensyn til potentielle og faktiske lyttere.

På spørgsmål fra Pernille Bévort om hvad begreberne potentielle og faktiske lyttere dækker over, svarede Anders Lassen, at en radio har et sendeområde, og indbyggertallet i det sendeområde er de potentielle lyttere. Via Gallups måling af lyttertal kommer der et tal på de faktiske lyttere, altså dem der faktisk har haft kanalen tændt i den pågældende tid. Når vi laver aftaler og opkrævninger tages begge dele i betragtning. En radio der når ud til et kæmpe område, har potentielt en større indtjening, og så koster varen mere, men den faktiske lytning tages også i betragtning. Leif Ernstsén henstillede til bestyrelsen, at der laves en forklaring på hvordan den præcise fordelingsnøgle og bevæggrundene er for, at man får ét beløb, når man bliver spillet på P5 og et andet beløb, når man bliver spillet på P4, da det er ret uigennemsigtigt for de fleste af os.

Bente Frithioff Nørgård opfordrede bestyrelsen til at arbejde meget mere med, hvilke andre måder man også kan gøre det på. Det er meget fastlåst og har været det i rigtig mange år. Ole Dreyer svarede, at det hverken er fastlåst eller statisk – tværtimod arbejder vi med det hele tiden og evaluerer konstant fordelingsplanen. Men der ligger nogle lovgivningsmæssige krav om, at penge ind skal være lig med penge ud. Vi har nogle ganske få ting, som vi har lov til at ændre på. For tre år siden åbnede vi posen helt op for at se på om alt var i orden hele vejen ned igennem og en masse ting er blevet ændret. Det er faktisk kun et år siden, at vi ændrede DAB, som Peter Littauer redegjorde for lige før. Vi er alle selv rettighedshavere og derfor også interesseret i, at det foregår ordentligt.

Indstillingen kom herefter til afstemning og blev vedtaget.

8. Beslutning om den generelle politik for anvendelse af beløb, der ikke kan fordeles, på grundlag af bestyrelsens indstilling

Niels Mosumgaard redegjorde kort for [indstillingen](#), som herefter kom til afstemning og blev vedtaget.

9. Beslutning om anvendelse af beløb, der ikke kan fordeles, for det afsluttede regnskabsår, på grundlag af bestyrelsens indstilling

Niels Mosumgaard redegjorde kort for [indstillingen](#), som handler om det konkrete forslag til anvendelse af de ufordelbare midler på 21,3 mio.kr. for det afsluttede regnskabsår, som skal fordeles inden for de respektive afregningsområder. Der er gjort alt for at finde rettighedshaverne, men der er mangel på rapportering, værket er ikke korrekt anmeldt eller rettighedshaveren kan ikke findes.

Trinelise Væring spurgte om pengene ikke i stedet kan bruges til at drive kulturpolitik for? Niels Mosumgaard svarede, at vi for det første allerede har godt 70 mio. kr. i kulturelle midler og for det andet er vi nervøse for, at i det øjeblik midlerne får en funktion udover de vederlag, som nogen har krav på, kan man skabe et incitament for at øge den ufordelbare pulje; så meget at man begynder at slække på kravene for, hvornår det er ufordelbart. Pengene kommer mange forskellige steder fra. Fx fra nabolandskanaler, hvor vores søsterselskaber ikke er i stand til at lave rapporteringer eller har fyldestgørende oplysninger. Det handler også om folk, der ikke rapporterer, når de har været ud at spille, og når der ikke er rapportering, er det svært at finde ud af, hvem der har retten til værkerne. Michael Klinke spurgte hvor lang tid man kan gå tilbage, hvis vil man indhente en manglende rapportering? Jens Juel svarede, at der er en reklationsfrist på tre år, men dér hvor man kan ramme hovedet mod loftet, er, hvis vi skal ud og opkræve pengene; det vil være vanskeligt at komme til en koncertarrangør tre år efter og sige, at vi har nogle penge til gode.

På spørgsmål fra Peter Schmidt om det er korrekt forstået at beløbene fordeles inden for de respektive afregningsmåder, og hvordan, svarede Niels Mosumgaard, at når de fx kommer ind på broadcast-området fra en nabolandskanal, så ved man at pengene stammer fra broadcastafspilning, men kan ikke finde rettighedshaveren. Derfor recirkuleres de ind på det område, som de kom fra. Der er to grundlæggende ting vi som komponister og rettighedshavere skal yde; nemlig en ordentlig registrering og en ordentlig rapportering.

Peter Ingemann spurgte til, hvor stor puljen på de ufordelbare midler er, inden den kommer ned på de 20 mio. kr. Jens Juels varede, at de tal findes i gennemsigthedsrapporten, på s. 22. Under det der hedder manglende rettighedshaverinformation, er der hensat ca. 6,2 mio. kr., og til dem der er forældet et beløb på 5,8 mio. kr. På samme måde med manglende værkinformation (dvs. værker som ikke er registreret i Koda, og som vi efterfølgende ikke har kunnet formå rettighedshaveren til at registrere) – her er hensat 10 mio. kr. og dem der er forældet er 4 mio. kr. Det der står i gennemsigthedsrapporten er et målepunkt pr. 31.12.

Indstillingen kom herefter til afstemning og blev vedtaget.

10. Fastsættelse af vederlag for Kodas bestyrelse, på grundlag af bestyrelsens indstilling

Niels Mosumgaard redegjorde kort for [indstillingen](#). Vi overvejer at bede de kritiske revisorer om at undersøge, hvordan det er med honorering af den type arbejde andre steder, så den indstilling der

kommer til bestyrelsens honorar næste år, er en indstilling, som ikke stammer fra bestyrelsen selv. Der er en lille fejl i beløbene; der står at det er pr. måned ekskl. pension og det er rigtigt for næstformand og menige medlemmer, men for formanden er de 28.698 kr. inkl. 5% i pension.

Steen Svanholm oplyste, at i nogle virksomheder gør man det, når man sender folk ud for at repræsentere sig i bestyrelser, at man betragter den indtægt som vedkommende får, som tilhørende virksomheden. Er det noget der kunne være med i jeres overvejelser. Den tid de fire formænd sidder i Koda, arbejder de ikke for deres respektive foreninger. Ifølge Niels Mosumgaard må det dybest set være et foreningsspørgsmål. Bente Kure fandt ikke tallene specielt urimelige, men det er en god idé at overlade beslutningen til andre. Det hører med, at dem der sidder i bestyrelsen også er komponister og vi ved alle, hvor meget det betyder at være komponister; det er noget vi gør, fordi vi ikke kan lade være. I lægger en masse kræfter i at lægge det fra jer, for at gøre et stykke arbejde for os andre. Så jeg synes, at det ser ganske rimeligt ud.

Indstillingen kom herefter til afstemning og blev godkendt.

Resultatet af afstemning til autorkandidater til bestyrelsen

Niels Rønsholdt, Frans Bak og Niels Marthinsen fik flest stemmer og hermed valgt ind i bestyrelsen. Jørgen Thorup og Trinélise Væring er valgt som suppleanter.

Den samlede bestyrelse ser herefter således ud:

Autorer:

Bent Sørensen, Niels Mosumgaard, Susi Hyldgaard, Niels Rønsholdt, Frans Bak og Niels Marthinsen

Forlæggere:

Peter Littauer, Ole Dreyer og Søren Winding

Bestyrelsen var nu etableret, og Frans Baks habilitetserklæring blev vist for generalforsamlingen.

12. Valg af ekstern, statsautoriseret revisor

Kodas revisor er PwC (PricewaterhouseCoopers). Der er ikke kommet forslag om ny revisor, så PwC er genvalgt som revisor.

14. Forslag til nye vedtægter og om uafhængig klageinstans

Med hensyn til vedtægterne handler det om nogle præciseringer, og derudover skal der træffes afgørelse om nedsættelse af et klagenævn, på grundlag af den beslutning, som generalforsamlingen tog på den sidste ekstraordinære generalforsamling.

Vedtægtsændringer

Niels Mosumgaard påpegede, at vi lige har været igennem en lang proces om nye vedtægter. Men vi blev efterfølgende opmærksomme på, at der er nogle ting som bør præcisere. Det var uklart, hvad der gjorde en stemmeberettiget og valgbar i Koda, når der i vores forslag stod ”mindst 4.000 kr. i gennemsnit pr. år i mindst tre på hinanden følgende år”. Det vil vi gerne have præciseret sådan at arvinger også er nævnt og at der står ”mindst 4.000 kr. pr. år som medlem i de tre umiddelbart foregående kalenderår eller har opnået en indtjening på mindst 30.000 inden for det sidste kalenderår”. Det er for

at præcisere, at det er de tre umiddelbart foregående kalenderår det handler om, på samme måde som det gælder i foreningerne. De samme præciseringer gælder for forlæggere (punkt c).

I paragraf 7 – ”Koda ledes af en bestyrelse bestående af 9 medlemmer”. På den første af vores generalforsamlinger i efteråret blev det rejst, hvad det egentlig betyder med habilitetserklæringen. Vi hævdede på det tidspunkt, at det jo står i loven og det gør det, men vi tænkte, at det er vigtigt at få det ind i vedtægterne, at man skal afgive en habilitetserklæring, sådan at der nu i stk. 3 kommer til at stå: ”såvel de udpegede som de valgte medlemmer, herunder de opstillede kandidater, skal afgive en erklæring til generalforsamlingen om alle interesser i Koda samt alle beløb modtaget fra Koda i det foregående regnskabsår, jfr. lov om kollektiv forvaltning af ophavsret, § 8 stk. 3 og § 9 stk. 3”.

Det næste handler om § 16, hvor vi har lavet en tilføjelse til, hvordan man forstår ”forlagsmedlem” og arvinger. Tilføjelsen lyder ”Tilsvarende har et forlagsmedlem, der ejes eller kontrolleres af en autors arvinger, kun stemmeret som forlagsmedlem, hvis mindst 75% af de af forlaget forvaltede værker, er skabt af andre end den pågældende autor”. Det er for at gøre det klart, at kategoribestemmelsen også gælder for arvinger.

§ 17, stk. 3: her ændrer vi ”senest 15 dage før generalforsamlingen” til ”senest 14 dage før generalforsamlingen” (for at det skal være samtidig med indkaldelsen).

§ 18 d, for at præcisere det man godkender ”Kodas generalforsamling træffer på den ordinære generalforsamling beslutning om den generelle politik for anvendelse af de kulturelle midler for det efterfølgende år”. Så det vi har besluttet i dag, er for 2018.

Herudover var der forslaget om en ekstern klageinstans § 21. Bestyrelsen havde valgt at tage to muligheder med i forhold til klageinstansen. Oprindeligt var tanken, at det skulle gælde både for Koda-medlemmer og for ikke-medlemmer, sådan at alle rettighedshavere kunne få en sag prøvet ved den eksterne klageinstans. Som en valgmulighed foreslog bestyrelsen, at det kun skal gælde for Kodas medlemmer. Begge dele er lovlige og i orden. Også her kommer de kritiske revisorer i spil, sammen med en udpeget dommer fra dommerforeningen, hvor man så kan få sin sag prøvet.

På spørgsmål om hvorfor klagenævnet ikke kan ændre Kodas afgørelse, forklarede Kaspar Lindhardt (juridisk seniorkonsulent Koda), at tanken er at lave en konstruktion, som minder om det at klage til Folketingets ombudsmand. Ombudsmanden kan ikke lave om på afgørelser truffet i ministerier, kommuner og styrelser. Han kan give udtryk for, at der er nogle ting der ikke er i orden, og at man derfor bør kigge på sagen igen. Det samme vil ske med Kodas klageinstans, hvor Koda naturligvis vil kigge på sagen igen, hvis man få en sådan besked fra klageinstansen. Anders Lassen supplerede med at oplyse, at vi dels har et meget stort internt nedskrevet regelsæt om, hvordan klager skal håndteres og processeres. Derudover er vi gennem vores CISAC-medlemskab underlagt nogle professionelle regler om håndtering af rettighedsflow og penge. Tanken er, at den eksterne klageinstans skal vurdere om de regler der er, er ordentligt overholdt. Generalforsamlingen er den højeste myndighed, som vælger en bestyrelse, som laver de her regler. Hvis de regler ikke bliver fulgt, er det forkert og må laves om. Men hvis reglerne rent faktisk bliver fulgt, kan man ikke have en ekstern klageinstans, som laver nogle nye regler – for så får vi en udemokratisk konstruktion, hvor reglerne de facto bliver lavet af en ekstern klageinstans, der kan omstøde nogle regler, som Kodas bestyrelse eller generalforsamlingen har lavet. Erik Nyborg bekræftede, at det er en helt almindelig måde at bygge det op på, fordi den egentlige

ledelseskompetence og det egentlige ansvar nødvendigvis må ligge hos bestyrelsen, og ikke hos et eksternt organ, som ikke har et bestyrelsesansvar. På opfordring fra Birgitte Rode [henvises her til Kodas klagevejledning på hjemmesiden](#).

På spørgsmål om klagenævnet kan anses for uvildigt, når det består af vores egne valgte kritiske revisorer, svarede Niels Mosumgaard, at vi peger på de kritiske revisorer for at få et kritisk blik og når vi sætter dem sammen med en dommer, valgt af nogle andre, mener vi at vi har en konstruktion, som er uvildig og eksternt, men samtidig har en forståelse for, hvad det handler om.

Pernille Bévort var overrasket over at der i vedtægterne på side 12 om de kulturelle midler står ”og træffer i øvrigt alle andre beslutninger vedr. anvendelsen af de kulturelle midler”. Det lyder som nogle meget omfattende beføjelser, når det i øvrigt er præciseret længere oppe. Niels Mosumgaard svarede, at det altid har været sådan, at Kodas kulturelle midler er Kodas kulturelle midler, og der har været en vis uklarhed om hvilke beføjelser hvem havde, fordi foreningerne har været selvstændige. Men Kodas kulturelle midler bidrager alle til, og derfor er Kodas bestyrelse øverste myndighed for Kodas kulturelle midler – det er sådan set dét der står.

Herefter skulle forsamlingen tage stilling til, hvilken af de to udgaver af klagenævnet man foretrækker. Afstemningen viste, at der var flertal for, at det kun er Kodas medlemmer der kan indgive en klage til klagenævnet.

Erik Nyborg påpegede, at hvis en vedtægtsændring skal vedtages på en generalforsamling, skal over halvdelen af de stemmeberettigede medlemmer være til stede, hvilket ikke var tilfældet. Der var på dette tidspunkt 125 stemmeberettigede medlemmer til stede. 2/3 af disse kan gennemføre en foreløbig godkendelse af vedtægtsændringerne, som skal tiltrædes af en ny ekstraordinær generalforsamling, hvor der også skal være et flertal på 2/3 af de repræsenterede stemmer. Først da kan vedtægtsændringen betragtes som endelig. Der er allerede indkaldt til denne ekstraordinære generalforsamling, som finder sted d. 1. juni kl. 17.00 i Koda.

Herefter blev forslaget sat til afstemning og blev (foreløbigt) vedtaget med 89 stemmer for.

Pkt. 15 Øvrige forslag

Der er ikke indkommet nogen forslag.

Pkt. 16. Evt.

Tom Frederiksen fandt det problematisk, at ”elefanten i rummet”, nemlig fordelingen på radioområdet, ikke var blevet ordentligt adresseret på dagens generalforsamling. Alle der er ”grå i toppen” bliver sparket over på DAB-kanalerne og får ikke den honorering de bør have. I bliver nødt til at adressere det, fx på et medlemsmøde, hvor vi kan tage en åben debat om, hvorvidt man gør det rigtige eller ej. Susi Hyldgaard understregede, at når vi arbejder med de her ting, laver vi hele tiden testkørsler på konsekvenserne for de beslutninger vi tager. Vi er konstant opmærksomme på, at der er nogle der betaler og at nogle har det sværere end andre. Vi er ikke upåvirkelige overfor jeres kommentarer, men vi har mange parametre, som vi skal have med i beslutningerne.

Bente Kure bemærkede, at det for mange er et sindssygt ømt punkt, fordi hele DRs musikpolitik er meget frustrerende at være underlagt og vi savner at se, hvad det er for en politisk kamp I kæmper på

vores vegne, så der igen kan komme alsidighed på alle mulige kanaler. Ifølge Niels Mosumgaard er der helt tydeligt en elefant omkring DR. Det Koda gør, er at lave en aftale på rettighedshavernes vegne, og Koda har på den måde ikke en ”musikmag”. Der hvor man kan adressere DRs programpolitik, er i foreningerne, og det har vi også gjort i mange år, både sammen og hver for sig, men DR er stærke og store – det ved vi også fra andre interesseorganisationer. Foreningerne, gør alt hvad der overhovedet er muligt for at komme i kontakt med DR og tale alle musikgenres sag og jo i særklasse diversiteten. Tom Frederiksen påpegede, at vi da godt kan skyde skylden på DR, men de har ikke indflydelse på, hvordan vi internt fordeler pengene i Koda. Leif Ernstsens foreslog, at emnet blev drøftet dels på et medlemsmøde og dels i foreningerne.

Herefter hævdede Erik Nyborg generalforsamlingen og takkede for god ro og orden.

Niels Mosumgaard takkede forsamlingen. Det er helt enestående, at der kommer så mange medlemmer, at der er så mange fuldmagter, at der er så stor interesse for det nye Koda, som vi i fællesskab er ved at lægge rammerne for. Som jeg sagde i min indledning, er det her en first timer; derfor bliver vi meget klogere på, hvad vi gør næste gang og næste gang igen. Vi er i færd med at skabe rammerne for en medlemsforening, som måske har levet et usynligt liv de sidste mange år. Tak til alle, også til dem der har fulgt med på streaming, tak til administrationen og tak til bestyrelsen, som vi kendte den og velkommen til de nye medlemmer – tak for i dag!

11. maj 2017